

Honorable Conseller, Director General d'Administració de Seguretat, Representants del Departament d'Interior, membres del Cos de Mossos d'Esquadra que ens acompanyeu en aquest acte, amics tots.

És un plaer per nosaltres celebrar una vegada més, la trobada anual entre els responsables de la seguretat privada de la Generalitat de Catalunya i la nostra Associació APROSER.

Una vegada mes, però, si em permeteu, una vegada especial, atès que en aquesta ocasió tenim el plaer de comptar amb la presència del nostre Conseller, l'Honorable Senyor Jordi Jané.

Un conseller amb el que la nostra Associació, tant al nivell estatal com de Catalunya ha tingut una estreta relació des de fa anys.

Perquè no oblidem la iniciativa del Grup Parlamentari Català al Congrés de l'any 2007 que, després de comptar amb el suport unànim de la Comissió d'Interior, va instar al Govern espanyol a establir els requisits per a reformar les disposicions legals per limitar el procés d'habilitació del personal de seguretat privada als nacionals de la Unió Europea.

Previsió que l'actual normativa ara sí contempla.

I perquè no oblidem tampoc, per descomptat, la seva activa intervenció en el procés d'elaboració de la Llei 5/2014 de seguretat privada tant per garantir el repartiment competencial derivat de l'Estatut d'Autonomia com, molt especialment, per potenciar que la norma estatal recollís adequadament possibles vies d'acompliment de noves funcions per part d'empreses i personal de seguretat privada.

És per això que la presència aquí, entre nosaltres, d'un gran coneixedor del sector, ens permet, jo diria que ens obliga, a realitzar una reflexió profunda sobre l'actual realitat i, molt especialment, sobre els reptes i oportunitats de la seguretat privada catalana dels propers anys.

És cert que després de molts anys en què les xifres de facturació del sector havien experimentat un considerable descens, superior al 25% des dels inicis de la crisi econòmica, l'any 2015 la seguretat privada va créixer lleugerament; un increment de la facturació d'una mica menys del 2% en el segment de vigilància, encara inferior, en tot cas, al del creixement de l'economia catalana i del conjunt de l'Estat.

Però les xifres del present exercici no són esperançadores.

I, el que és més preocupant, la rentabilitat de les empreses segueix greument deteriorada, situació aquesta que impedeix emprendre degudament les inversions de futur que requereix el sector i desestimar el cost d'oportunitat d'abordar-les en altres activitats.

Quan és cada vegada més clar, més evident, el paper de la seguretat privada, complementari i subordinat a la seguretat pública, en el nostre cas, el Cos de Mossos d'Esquadra, s'ha generalitzat una molt perillosa tendència a la primàcia -pràcticament exclusiva- del preu en la majoria dels processos d'adjudicació.

La qualitat, plasmada, entre molts altres aspectes, en la formació dels nostres professionals o en l'estricta respecte de l'execució dels nostres serveis, així com el compliment escrupolós de la legislació laboral i tributària, sembla no tenir rellevància en no pocs casos.

El mateix passa amb les iniciatives innovadores que busquen entorns més eficients i l'adequació dels nostres serveis a les noves amenaces que pateix la nostra societat, en general no se'ls sol prestar atenció alguna, focalitzant la contractació en el preu, tot i que sigui encobrint-ho, sovint, amb el concepte de "millores" sense cost per a obtenir l'adjudicació del contracte, és a dir: Preu

I d'això tots som responsables. Nosaltres, com a empreses, sens dubte. Però també els usuaris de serveis, entre els quals juguen un importantíssim paper quantitatiu i qualitatiu totes les administracions públiques, també la catalana.

Aproser ha difós amb orgull en el nivell estatal i europeu -fins i tot al Parlament Europeu- l'experiència de treball conjunt entre els agents socials tant sindicals com empresarials i l'Administració Catalana, com a bona pràctica de col·laboració en l'elaboració de plecs de condicions respectuosos amb els drets dels treballadors.

Per això creiem haver contribuït, modestament, i en cadascuna de les intervencions públiques de Aproser en què es tractava el tema de les bones pràctiques de l'Administració- a una millora reputacional de la Generalitat de Catalunya, en un context, tots ho sabem, no especialment favorable per a això.

I ho hem fet amb convicció, perquè és de justícia.

Però de la mateixa manera, lamentem profundament que la nostra associació s'hagi vist obligada a anar per primera vegada al Tribunal Català de Recursos Contractuals com a conseqüència de la inclusió d'exigències d'impossible o molt difícil assumptió pels agents socials en els plecs de contractació dels serveis de seguretat privada en el nou Acord Marc de la Generalitat.

I el que és més, exigències ni consensuades ni explicades prèviament a la Comissió Mixta de Treball constituïda a l'efecte, integrada per representants de l'administració catalana, sindicats majoritaris del sector i patronals, també majoritàries, del sector.

Igualment, la no inclusió de l'acord assolit per la Comissió de Seguiment a l'abril de 2015 en el sentit d'auditar a les Companyies de seguretat adjudicatàries de concursos derivats de l'Acord Marc (que va donar els seus fruits en detectar l'incompliment d'aquest per part d'una de les Companyies i, en conseqüència, la seva expulsió de l'esmentat Acord Marc), suposa un clar retrocés en el camí emprès cap a una contractació pública més transparent i de qualitat.

Per això, més enllà de la valoració jurídica del nostre posicionament, l'actitud aïllada d'alguns serveis tècnics de la Conselleria d'Economia i Hisenda i, concretament, de la Comissió Central de Subministraments, ha danyat greument la relació de confiança llaurada durant molts anys.

I ho lamentem de debò.

No obstant això, aquesta lamentable realitat ni condiciona ni condicionarà de cap manera el nostre treball de lleial col·laboració amb el Departament d'Interior i el Cos de Mossos d'Esquadra.

Treball plasmat, per exemple, en la nostra activa participació en l'elaboració i millora del Codi de Bones Pràctiques, un pas addicional fonamental en la recerca de l'excel·lència en la prestació dels nostres serveis i en el compliment del nostre compromís envers la ciutadania a la qual també servim.

La nostra associació ja imposa des de fa anys, com a requisit d'admissió i pertinença a la mateixa, el compliment d'un sistema de gestió deontològica i professional.

Una especificació tècnica pròpia que audita anualment AENOR a totes les nostres empreses, i que incorpora exigents requisits orientats als treballadors, als clients i a la societat en el seu conjunt.

Per això nosaltres creiem que ja hem demostrat, en certa manera, que complim bona part de les exigències addicionals que incorpora en Codi de Bones pràctiques esmentat.

Però, alhora, estem convençuts que el reconeixement social de la nostra professió requereix profunditzar en l'extensió d'aquests principis a tots els operadors del sector.

Un reconeixement social on, com demostra un estudi realitzat per Aproser -que hem compartit fa uns minuts amb més detall- el 73% dels enquestats en el conjunt de l'Estat considera que és insuficient, molt especialment en el context d'amenaça terrorista que travessa la nostra societat.

Una seguretat privada que, d'acord amb els resultats d'aquest mateix estudi, exerceix un importantíssim paper per a la ciutadania, en posar de manifest que quatre de cada cinc persones enquestades tant a Catalunya com al conjunt de l'Estat, consideren que la seva sensació de seguretat s'incrementa en aquells entorns en què hi ha vigilants de seguretat.

Una professió que, tot i això, la gran majoria de la ciutadania entén que no està prou protegida, sensació ciutadana que, lamentablement, constaten nombrosos fets i incidents.

I aquest és un repte que el desenvolupament normatiu de la Llei haurà d'abordar sense falta i – esperem- amb la interpretació més àmplia que sigui possible, en la línia del caràcter pioner de la Generalitat de Catalunya en aquest àmbit, concretament amb la seva interpretació de la Llei del Transport ferroviari.

Un repte més dels molts que té plantejats en aquest moment el nostre sector.

Perquè la seguretat privada catalana i espanyola haurà d'adaptar-se en els propers anys al repte demogràfic que representa l'envelliment de les plantilles de les nostres empreses i al repte de la incorporació de les noves tecnologies, de la digitalització de la societat i de la seguretat del Segle XXI.

- En primer lloc, necessitem i demanem una reconsideració dels sectors intensius en mà d'obra en la normativa laboral.

Perquè els gairebé cinc anys passats des de l'aprovació de la reforma laboral demostren que els convenis d'empresa i les inaplicacions de les condicions laborals no han estat sinó mecanismes que han permès, en molts casos, impulsar i afavorir la competència deslleial en el sector.

I en aquest sentit, reprendre en l'àmbit estatal iniciatives com les impulsades pel Grup Parlamentari Català al Congrés, en el per limitar la prioritat aplicativa dels Convenis en els sectors intensius en mà d'obra, té més sentit que mai.

- També necessitem, en segon lloc, comptar amb un marc normatiu que limiti la responsabilitat d'aquella empresa que vol fer una oferta per un servei de seguretat que hagi patit un deteriorament com a conseqüència de la prèvia actuació d'un proveïdor no respectuós amb les obligacions laborals i tributàries.

Però també, i al marge del marc normatiu, cal explorar totes aquelles fórmules que permetin la incorporació d'aquest principi en els plecs de condicions dels contractes públics a Catalunya.

- En tercer lloc, i amb urgència, cal la nova Llei de contractes de l'estat en actual discussió al Congrés, incorpori plenament les disposicions de les directives europees que possibiliten la incorporació de clàusules socials i mediambientals a els processos de contractació pública.

Una contractació pública equilibrada entre els legítims drets i interessos de totes les parts.

Ja els he fet partícips del nostre decepció en aquest àmbit i per això no em vull estendre més en aquesta reflexió.

- En quart lloc, necessitem que s'aprovi com més aviat millor un nou reglament de seguretat privada que millori la cooperació interadministrativa de les diferents autoritats per combatre el frau, que delimiti amb claredat les noves funcions que professionals i empreses del sector poden exercir en benefici dels ciutadans i que garanteixi adequadament la protecció jurídica dels professionals.

Perquè desterrar del nostre sector les pràctiques d'aquelles empreses que no compleixen amb el conjunt d'obligacions laborals i tributàries que els corresponen, és una exigència bàsica tant des del punt de vista del respecte dels drets dels treballadors com de la garantia d'una competència lleial entre les empreses.

I encara més, l'estricta compliment d'aquesta normativa, legitima addicionalment als prestadors de serveis; legitimació addicional que permet obrir la possibilitat de la prestació de nous serveis per part dels proveïdors amb la plena confiança de les autoritats públiques.

I en aquest context, també creiem que cal un marc normatiu que garanteixi a les autoritats catalanes competents l'execució de la Llei i el desplegament de totes les seves potencialitats.

I que, inspirant-nos en experiències exitoses de països del nostre entorn, ens permeti abordar el desenvolupament de serveis innovadors en col·laboració i sota la dependència dels responsables de la seguretat pública, tant en determinats espais a la via pública, com ja defensen en l'actualitat la immensa majoria dels ciutadans com, ¿per què no? en nous espais que probablement no som ni capaços d'imaginar en l'actualitat.

Crec, sincerament, i aquest és el guant -amable per descomptat- que llancem, que Catalunya pot ser pioner en aquest àmbit, des del convenciment que fórmules eficaces

de partenariat públic-privat poden contribuir a una més eficaç utilització -optimització- dels recursos públics amb el consegüent benefici per als ciutadans.

- I, finalment, i en cinquè lloc, necessitem que s'abordi i s'aposti decididament pel model de formació professional sectorial com a via d'accés al sector.

I que, amb això, permeti millorar la percepció, en tot cas positiva, dels ciutadans cap als vigilants de seguretat.

Sabem que aquí comptem i comptarem amb la plena col·laboració de les autoritats públiques catalanes.

No em vull estendre més.

Fa uns pocs dies Forética, organització líder en la responsabilitat social empresarial, va presentar un estudi en el qual insistia en la necessitat de reforçar la integració de la Responsabilitat Social en els models organitzatius empresarials i perseverar en el convenciment de la necessitat de la integració d'aquest concepte en els processos de compra dels nostres clients, tant públics com privats.

No podem sinó compartir i adherir-nos a aquest principi. Som conscients de la nostra responsabilitat amb els nostres clients, però també amb la societat en el seu conjunt, i, creiem també que aquí l'administració ha de donar exemple i servir de guia d'actuació.

Tenim el nostre paper i volem i devem exercir-lo amb professionalitat, eficàcia i lleialtat.

El nostre agraïment al Departament d'Interior, director, subdirectora, cap de servei, i als membres del cos de Mossos d'Esquadra, per la seva permanent actitud de comprensió i col·laboració cap al nostre sector, tant en la seva dimensió estatal com molt especialment cap als qui des d'aquesta associació ens sentim profundament implicats en la seguretat de tots els catalans.

Moltes gràcies